

Naši jubilanti

ALOJZ ŽÁK 80 ROKOV
FRANTIŠEK PAVČO 75 ROKOV
ALOJZ ŽUFFA 70 ROKOV
JÁN BISTAR 65 ROKOV
PAVOL ŠIMIČÁK 60 ROKOV
ŠTEFAN ŠKERDA 55 ROKOV

Pavol Šimičák

Šesťdesiatročný Pavol Šimičák vo svojich 23 rokoch nastúpil do Horskej služby. Splňal všetky predpoklady, bol vynikajúci ly-

žiar. Zúčastňoval sa na okresných, krajských i celoštátnych pretekoch a dosahoval uspokojivé výsledky. Pre tieto danosti bol prínosom pri omladzovaní členskej základne. Zúčastňoval sa brigád pri nakopávaní chodníkov, značkovanie a prácach okolo domu HS na Zverovke. V službách okrem Roháčov aj na Kubínskej holi a Lučivnej. Neskôr odchádza za prácou do zahraničia a tak sa nemohol zúčastňovať rôznych školení a previerok a bez týchto overení fyzických či teoretických znalostí sa členstvo pozastavuje prípadne zaniká. Zameškané sa ťažko dobieha a tak si Pavol dal prihlás-

ku do klubu seniorov. Kde sme ho radi privítali. Tu je veľkým prínosom a zúčastňuje sa skoro všetkých akcií. Napadla ma jedna príhoda z pátracej akcie na Pil'sku. Keď sme tam prišli po hodine nám oznámili, že skupina žiakov sa našla, takže akcia sa končí. Vrátili sme sa k autám a šli do Zuberca. Zastavili sme sa v terajšej Starej krčme. No a ako to vždy býva išli

sme po úspešnej akcii ničeo vypíť. Asi po hodine, alebo dvoch prišla do krčmy starká Paľo Šimičáka a hovorí „Paľko pod domov ideme po d'atelinu“ a Paľo hovorí „Starká nejdem, ja som dnes zachránil osemnásť detí a dve učiteľky“.

Paľo prajeme ti veľa zdravia, šťastia, aby ťa humor nikdy neopúšťal a práca v klube seniorov naplňala.

Alojz Žuffa

Je až neuveriteľné, že náš jubilant Lojzo oslávil 70 rokov svojho života v takej fyzickej kondícii a pevnom zdraví. Alojz nastúpil do horskej služby v roku 1976, už ako vyzretý a skúsený turista, veľmi dobre pripravený na výkony záchranára. Predtým dlhé roky pracoval v turistickom oddieli a jednou z priorit bola mládež v školskom veku. Mnohých to chytilo za srdce a turistike ostali verní dodnes. Chodil s nimi po rôznych súťažiacich v rámci okresu, kraja, ba i Slovenska a získali mnoho ocenení. K tomu však boli potrebné vedomosti z fauny, flóry, geológie, poznania hornín, topografie, viaza-

pomáha, a je skoro pri všetkých akciách, ktoré klub organizuje. Prajem mu v mene klubu seniorov a aj v mene celej členskej základne pevné zdravie a ešte mnoho pekných zážitkov v našich krásnych horách.

úplne nevyhovujúce. Je pravda, že záchraniek bolo menej ako teraz, ale keď už boli, tak veľmi náročné. Pomohol, koľko mohol. Pracoval vo verejných funkciách a takto vybavoval rôzne veci i pre horskú službu. Aj tebe Alojz patrí veľké poďakovanie za všetko, čo si v prospech našej oblasti urobil. Do ďalších dní tvojho života Ťi všetci prajeme ešte mnoho síl a bude me radi, keď sa s tebou v prírode stretne me.

Stano Jandura

Fagaraš 2011

Fagaraš, vpravo Moldovean 20.9.2011

Vlado Žuffa

Fagaraš je najväčšie a najrozsiahlejšie pohorie v Rumunsku, hlavný hrebeň má vzdušnou čiarou 70 km. Nachádza sa tu aj najvyšší vrchol Rumunska – Moldoveanu 2544 mnm.

Po celonočnej jazde cez Maďarsko a Rumunsko sme dorazili do pekného strediska Balea Lac, kde sme sa ubytovali v parádnej stanici horskej služby. V stredisku je aj známa Čaučeskova chata kde býval na svojich poľovačkách. K stredisku vedie známa Transfargašská cesta, ktorá pripomína cestu cez Smutnú dolinu do Žiarskej doliny, ale vo väčšom a cez sedlo je tunel. Na druhý deň ráno sme vyrazili na hrebeň Fagarašu. Milo nás prekvapilo veľmi dobré značenie chodníkov. Prešli sme časť hrebeňa aj s najvyšším vrcholom, spávali sme pod holým nebom pri plesách, v Rumunsku je to dovolené. Charakter hôr pripomínal

vé kúpeľné mestečko so slaným jazerom. Voda v jazere bola ako v Mrtvom mori. Dalo sa na nej ležať a čítať noviny. Na naše ubolené nohy to bol balzam. Tak sme tam ostali aj na noc. Na druhý deň sme pokračovali smer Slovensko. Po ceste sme sa ešte zastavili u našich rodákov v meste Aleszt. Na fare nás milo privítal pán farár Kubalák, ktorý je už zo štvrtej generácie tu už žijúcich Slovákov. Rozprával krásnou slovenčinou. A porozprával nám o histórii vysťahovalcov o ich živote a celkovo o Rumunsku. V Rumunsku je väčšina veriacich ortodoxná (pravoslávna). Ako hovoril p. farár v Rumunsku nebola cirkev za komunizmu nejako prenasledovaná. Za zmienku stoja krásne drevené vyrezávané kríže, ktoré trochu pripomínajú naše detvianske. Sú všade okolo ciest.

Výletu sa zúčastnilo osem

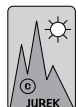
Moldovean 2544m, 20.9.2011

našich členov. Rumunsko vrelo odporúčame. Ale čím skôr, ľudia tam zatiaľ nie sú pokazení turizmom, ale učia sa, napríklad ceny sú tam z roka na rok vyššie.

Rudo Žuffa

Viac foto z činnosti
Horskej služby v Roháčoch
www.abcROHACE.sk

Spravodaj HS Západné Tatry
vydáva oblasťný výbor
HS Západné Tatry
Roháče
Návrh, sadzba, tlač:
Vlado Žuffa ©2011

ROČNÍK 18

ČÍSLO 1

december 2011

Horská služba Západné Tatry - Zverovka

SPRAVODAJ
ROHÁČE

Preškolenia a preskúšania

Zimné preškolenie sa uskutočnilo 11.-13.2.2011. Prvý deň sme boli na ľadopádach v Tobogáni, kde sme si pekne zaliezli v ľadopádach, vyskúšali si záchranu v nich a prezentovali prácu z lanom Dyneema. Na záver sme prebrali lavínovú problematiku s pracovníkom SLP z Jasnej. Druhý deň bol venovaný kondičnej túre do sedla Zábrat'. Pôvodne sa malo ísť až na Rákon, ale podmienky to nedovoľovali na hrebeni bol silný vietor. Posledný deň bol venovaný hlavne písomným testom.

Dňa 9 – 11 júna sa konalo letné preškolenie odbornej spôsobilosti pre základnú aj pozemnú záchrannú činnosť. Začalo sa v piatok prednáškou o bezpečnosti a ochrane zdravia, ktorú predniesol náš slovom obdarovaný náčelník pre Západné Tatry Roman Švanda. Po podpísaní prezenčnej listiny sme všetci absolvovali kondičnú túru na vrchol Osobitej s nadmorskou výškou 1687 mnm čo predstavuje okolo 650 výškových metrov prevýšenie s časovým limitom 90 minút pre pozemnú záchrannú činnosť a 105min pre základnú záchrannú činnosť. V sobotu bolo hlavnou náplňou dňa lezenie na miestnej skale Vápenka a nácvik improvizovanej záchrany spolulezca v stene. Keďže sa každý pustil do roboty s chuťou hneď od

skorého rána, stihli sa vykonať aj záchranárske techniky na spúšťanie zraneného v nosidlách so záchranárom pomocou statického lana s navijakom Kendler. Novinkou pre nás všetkých je osvojenie si prác podľa metodiky s novým lanom DYNEEMA. Jedná sa o silonové pletené lano podob-

Zimné školenie 11.2.2011

Vlado Žuffa

né ťažnému lanu za automobil. Niekoľkoročné skúsenosti z používania tohoto lana pri záchrane v horách alpských krajín, ale aj na mori, prinieslo veľa výhod oproti statickému lanu. Sú to hlavne nižšia hmotnosť, vyššia pevnosť a oderusochopnosť a nenasiakavosť. Takže sa naplnili slová nášho bývalého kolegu Bendiho "ZABUDNITE NA OCEL", keď prezentoval ukážky z IKARU 2008 v Chamonix.

Niektorí z dobrovoľných členov sa zúčastnili aj pravidelného preškolenia evakuácie osôb zo sedačkovej lanovky v Spálenej dňa 14.11.2011.

Dakujeme všetkým členom ktorí sa preškoleniu zúčastnili.

Rudo Žuffa, Fero Fukas

Sviatok hôr 10.7.2011

Vlado Žuffa

Zmeny v HS na Slovensku

Už od nového roka 2011 sa Rada HsnS stretáva v intervaloch cca 1x za mesiac a snaží sa nájsť riešenia, ktoré sú nutné pre zdravý chod a činnosť HsnS. Bol vytvorený pracovný tím ľudí, ktorý mali za úlohu vybojovať lepšie postavenie HsnS v štruktúrach štátu. Uskutočnili sa viaceré stretnutia s vedením Horskej záchrannej služby, aj so štátnym tajomníkom Ministerstva vnútra SR. No do zákona o Horskkej záchrannej službe, ktorý sa zaoberá témou horskej záchrany sa HsnS dostať nepodarilo. Keď zlyhali rokovania aj o novej zmluve o spolupráci s HZS, tak sa upriamila pozornosť na vznikajúci zákon o Dobrovoľníctve, ktorý ale nerieši len Horských dobrovoľníkov, ale dobrovoľníkov všeobecne. Od 1.12.2011 je tento zákon v platnosti. V lete 2011 boli na konferencii delegátov odsúhlasené zmeny

v súvislosti s osamostatnením sa oblastí, každá oblasť bude mať vlastné IČO a bude sama hospodáriť. Po tomto kroku sa začala vytvárať Asociácia HORSKÁ SLUŽBA, ktorá má zastrešovať jednotlivé oblasti, ako samostatné Občianske združenia pôsobiace vo svojom regióne. Asociácia ešte nie je založená, pripravujú sa stanovy, kde reznújú otázky najmä okolo budov a majetkov HsnS v jednotlivých oblastiach a štruktúra vedenia asociácie. Ďalej otázka prijatia nových členov a iné.

Su to ťažké kroky a rozhodnutia, pri ktorých sa musí myslieť aj na spoluprácu s profikmi ako ich tu v Roháčoch voláme. Všetci dúfajme, že tieto zmeny v HsnS budú viesť k skvalitneniu záchrany v Roháčoch a v celom pôsobisku Horskej služby na Slovensku

Gonšénica R.

Činnosť v roku 2011

Zima bola minulý rok skúpa na sneh. Podľa našich meraní na Zverovke napadlo celkovo v prírastkoch len okolo 240 centimetrov za celú zimu. Aj to najviac snežilo v polovici decembra a koncom marca. Podľa správ zo Strediska lavínovej prevencie v Jasnej to bola zima „najslabšia na sneh“ za posledných 30 rokov. V horách boli síce výborné podmienky na lezenie stien a ľadopádov, no skialpinisti boli asi pre nedostatok snehu sklamaní.

Zimná sezóna 2010/2011

Napriek malej nádielke prírodného snehu sa v stredisku Zverovka-Spálená podarilo nasnežiť dostatok umelého snehu pre lyžiarov. Sezóna trvala nepretržite od polovice decembra do konca apríla, čo je skoro päť mesiacov. V lyžiarskom stredisku sme slúžili cez týždeň dvaja profesionáli HZS a cez víkendy po dvaja dobrovoľní plus jeden čakateľ. Dokopy sme ošetrili a zviezli 71 ľahkých a stredných zranení a 14 ťažkých úrazov. V horách sme minulú zimu nemuseli zasahovať.

Letná sezóna 2011

V lete počas sezony od 15. júna do 1. novembra slúžili na Zverovke cez víkendy po dvaja dobrovoľní členovia plus jeden čakateľ. V teréne sme zasahovali dokopy 14 - krát, väčšinou išlo o ľahšie zranenia a turisti žiadali o transport, alebo doprovod z túry. Boli 2 smrteľné prípady v oblasti Ostrého Roháča a naši dvaja členovia-psovodi boli pri nájdení nebohého turistu-kameramana v bralách Muránskej planiny.

Športovo - spoločenské akcie a asistencie

- Štefánsky výstup
- Zimný prechod cez Lúčnu do Poľska
- Skialpinistické preteky „Bokami Západných Tatier“
- Tatarkov memoriál
- Výstup na Sivý vrch
- Výstup a omša na Lúčnej
- Sviatok hôr na poľane pri Zverovke
- Triatlonové preteky ORAVAMAN
- Futbalový turnaj Horských služieb
- Výstup na Osobitú
- Prechod hrebeňa Fagaraš v Rumunsku
- Futbalový zápas proti TOPR-u
- Pietna spomienka na Zverovke

Rasťo Šroba

Letné školenie, Vápenka 10.6.2011

Vlado Žuffa

Ostrý Roháč - 1.6.2011

Žlab medzi Ostrým a Plačlivým Roháčom 2.6.2011

Vlado Žuffa

Dňa 1.6.2011 o 21:45 volali z HZS Žiarska dolina, že sa z túry nevrátil na chatu Dárius J. ročník narodenia 1981. Turista vyšiel z chaty asi o 10:00 hodine. Podľa knihy vychádzok a túr mal ísť na Ostrý Roháč, Plačlivô a naspäť na Žiarsku chatu. Keď sa na chatu do večera nevrátil, chatár požiadal o pomoc HZS. Z našej strany vyraža na záchrannú akciu 10. členná skupina záchrannárov. Pri Tatliakovej chate sa rozdelujeme na dve skupiny. Jedna ide do sedla Zábrat', Rákon, Volovec a Ostrý Roháč, druhá smerom do Smutného sedla a ďalej na Plačlivô. O 1. hodine je nájdený batoh na chodníku medzi Ostrým Roháčom a Plačlivým. Jedna skupina prehľadáva svah v spádnicí batoha smerom na južnú stranu. Ďalšia skupina sa vracia do Smutného sedla a prehľadáva terén pod severnou stenou Ostrého Roháča a Plačlivého. Pátranie komplikuje tma, veľká hmľa a tiež nepríjemný terén s voľnými kameňmi. O 4:30 hodine je postihnutý nájdený pod stenou Ostrého Roháča v Smutnej doline. Pri páde utrpel zranenia nezlučiteľné so životom. Padal asi 150 metrov dolu stenou. Čo sa mohlo stať je

ťažko povedať. Terén kde spadol nie je nejako náročný. Ale okolo obeda prišla v Roháčoch prudká búrka aj s krupami a privalovým dažďom. Na Žiarskej chate klesla teplota na 11 stupňov. Na hrebeni mohlo byť aj okolo 0 stupňov. Takže ak sa ponáhlal skryť pred búrku možno zakopol, alebo sa pošmykol na ľadových krúpoch a spadol. Turistu sme transportovali pomocou nosidel UT2000 a lán DYNEEMA k chodníku v Smutnej doline a potom k Tatliakovej chate. Spust s nosidlami sme zvolili snehovým poľom v žľabe medzi Ostrým Roháčom a Plačlivým. Terén pod stenou Roháča je nepríjemne rozbitý a každú chvíľu hrozilo, že nejaký voľný kameň môže zraniť aj záchrannára. Záchrannú akciu sme skončili o 8 hodine ráno na dome HZS. Asi o mesiac neskôršie spadla približne na tom istom mieste aj česká turistka Nataša M. 65ročná. Padala okolo 100 metrov na južnú stranu Ostrého Roháča. Obidve nešťastia sa stali na relatívne bezpečnom mieste po prejení týchto ťažkých úsekov. Z toho vyplýva že na túre po hrebeni treba byť opatrný a pozorný stále.

Rudo Žuffa

Smutná dolina 2.6.2011

Vlado Žuffa

Pietne miesto

Znak HS a tabuľky záchrannárov

Symbolický cintorín na horách je miesto, kde si spomínáme a uctievame obeť hôr. Prvý symbolický cintorín vznikol vo Vysokých Tatrách a postupne pribúdali symbolické cintoríny aj v druhých horských oblastiach. Aj v našej oblasti vznikla myšlienka vybudovať symbolický cintorín a však postupom času sa táto myšlienka zmenila na vybudovanie pietneho miesta, na ktorom si môžeme spomenúť a uctiť nielen tých, ktorí v našich horách zahynuli, ale aj tých, ktorý sa podieľali na rozvoji a záchrane ľudí na horách. Záchrannári pri záchranných akciách sa častokrát

Ján Jurina

tabuľky s menami horských záchrannárov, ktorí už nie sú medzi nami.

Ján Jurina

Ivan Gálffy

toto leto už Roháče nenavštívil

Ivan Gálffy ako bývalý ústredný náčelník HS pre Slovensko často navštevoval Roháče, ku ktorým mal blízky vzťah. Som rád, že som mal možnosť stretnúť sa či už pracovne a neskôr aj súkromne tak významnou osobou, ktorý bol známim ako horolezec a záchrannár nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí. Ivan bol dobrým horolezcom, ktorý má aj niekoľko prvovýstupov vo Vysokých Tatrách, tiež sa zúčastňoval na expedíciách v najvyšších horách sveta najskôr ako účastník a neskôr aj ako vedúci expedícií. Náročné a exponované terény hlavného hrebeňa Západných Tatier v zimných mesiacoch bývali Ivanom a jeho expedičnými priateľmi často vyhľadávané aj ako predpríprava na expedície. Ivan väčšinu svojho života strávil

viac v horách. Od roku 1954 bol profesionálnym pracovníkom HS a od roku 1976 až do roku 2001 bol ústredným náčelníkom HS na Slovensku. Ako ústredný náčelník HS pre Slovensko vedel zväžiť závažnosť Západných Tatier, ako druhého najvyššieho horstva na Slovensku i význam záchrannárov v tomto horstve. Počas Ivanovej ťažkej choroby pri našich spoločných stretnutiach som u neho obdivoval jeho elán a optimizmus, ktorý dokázal preniesť aj na druhého človeka. Dokonca pri mojej návšteve v letných mesiacoch vo Vyšných Hágoch si prial ešte navštíviť Roháče. Žiaľ zhoršenie jeho zdravotného stavu mu to už neumožnilo.

Dňa 19. júla 2011 vo veku 78 rokov podľahol ťažkej chorobe.

Ivan česť Tvojej pamiatke.

Ján Jurina

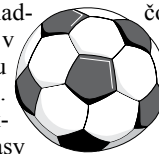
Futbal HS Roháče

Zápas HS Roháče - TOPR Zakopane 2.10.2011

Daniela Žuffová

Vlani v zime v nás skrsla myšlienka usporiadať s našimi priateľmi s TOPR-u futbalové zápasy a to medzi chlapmi a vrcholom dna by bol ženský zápas. Táto myšlienka nadchla Poliakov a tak sme v už v lete začali túto našu myšlienku uskutočňovať. Dohodli sme termín a akcia sa mohla začať. Zápasy boli plné napätia a nečakaných zvratov, ale všetko v medziach fair play, veď nakoniec sme starí kamaráti a takto aj prebiehalo. Ale ani z ďaleka nič nekončilo,

pokračovali sme dobrým gulášom, ľudovou muzikou a poniektorý aj tancovačkou. Deti po výdatnom povzbudzovaní hneď začali trénovať na ďalší rok, veď čo keď pribudne nová kategória Detské zápasy? Znova sa potvrdilo, že nie je dôležité vyhrať, ale stretnúť sa s kolegami v zápale boja s dobrou náladou a pri vymodlenom počasi. Na záver mi len zostáva dodať, aby sa tohto krásnemu podujatiu aj do budúcnosti darilo.

Šroba Peťo

Zápas HS Roháče - TOPR Zakopane 2.10.2011

Na 23. ročníku turnaja Horských služieb ktorý sa tento

rok uskutočnil v Jasnej sme sa umiestnili na štvrtom mieste.

Oprava reťazí

Každoročne na jar, pred začiatkom turistickéj sezony kontrolujeme chodníky a hlavne hrebeň Roháčov, kde sa nachádzajú reťaze a iné pomocky slúžiace k bezpečnému pohybu turistov. Neraz sa stane že po zime vplyvom zvetrávania, alebo váhou snehu a ľadu sa „skoby“ uvoľnia, prípadne pohybujú. Dokonca pred pár rokmi sa stalo, že na Ostrom Roháči po údere blesku sa reťaz roztavila a roztrhala na kusy.

Počas tohtoročného leta a jesene sme vymieňali staré, hrdzavé reťaze v Prosieckej doline za nové oceľové láná a pridávali sme tiež kramle na miestach, kde to bolo potrebné. Spolu bol urobený úsek, na ktorom sa spotrebovalo okolo 60 metrov lana, 30 nových oceľových kotiev a doplnili sa aj kramle a zábradlia pri rebríkoch. Materiál financovala obec Prosiek.

Pod vrcholom Sivého vrchu smerom do sedla Pálenica sme dali novú reťaz a kramle v strmom komíne v Radových skalách. Na jeseň sme opravili prvú reťaz od Jamnickeho sedla a tiež reťaz

Prosiecka dolina 15.11.2011

z Ostrého smerom na Plačlivô, ktorá bola trením o skalu značne poškodená. Ostatné reťaze na hlavnom hrebeni sme opravovali, obmieňali, či dopĺňali (Baníkov, Pachofa) počas minulých rokov, takže dúfame, že ešte nejaký čas vydržia.

Rasťo Šroba

Jubilujúci seniori

Človek sa odjakživa pohyboval v horách, chodil a dobíjal toto bohatstvo hlavne k svojej obžive, až následne v nich bjal krásu. Neskôr začali chodiť prírodovedci a postupne sa hory sprístupňovali aj pre turistov. V minulom storočí po nešťastiach, ktoré sa v horách vyskytli sa postupne začali budovať záchranné systémy vďaka niektorým zapáleným nadšencom, ktorým osud návštevníkov hôr nebol ľahostajný. Takto vznikol v roku 1909 v Zakopanem TOPR. V Tatrách v roku 1953 a v roku 1954 v našej oblasti vzniká Horská služba. Členovia HS, ktorí v 60-tich rokoch svojho veku odchádzali do dôchodku, cítili potrebu byť ešte chvíľu užitoční, pomáhať svojimi radami a stretávať sa aj mimo svojich oblastí. Toto bol dôvod vytvoriť klub seniorov. Touto myšlienkou sa najviac zaoberal František Mrázik. Našiel porozumenie vo svojej oblasti a postupne vo všetkých oblastiach HS na Slovensku. Po vybavení všetkých náležitostí s predsedníctvom HS 18. októbra 1991 vzniká Klub seniorov horskej služby. Prvým predsedom klubu seniorov sa stáva František Mrázik. V našej oblasti sa predsedom seniorov HS od roku 1992 stáva Karol

Halák. Klub seniorov pracuje vo všetkých oblastiach. V niektorých oblastiach s väčšími, v iných s menšími úspechmi. Predsedníctvo sa schádza minimálne dvakrát do roka. Na čele predsedníctva od roku 2007 funkciu predsedu vykonáva náš bývalý člen HS Ing. Peter Volnár a funkciu výkonného tajomníka RSDr. Milan Mikláš. Pred dvoma rokmi predsedníctvo navrhlo knižne zdokumentovať činnosť klubu seniorov k 20. výročiu jeho založenia. Touto náročnou úlohou bol poverený Dr. Milan Mikláš ako zostavovateľ a vedúci autorského kolektívu. Svojej úlohy sa zhostil naozaj excelentne. Od zhľadania príspevkov z jednotlivých oblastí, ich úpravou a neustálym dopĺňaním. Výberom vhodných fotografií, grafickú úpravu, zabezpečenie tlače, až po vyfinancovanie a expedíciu. Práce bolo naozaj dosť. Takto vznikla kniha „Stretnúť človeka na horách“ ktorá bude ďalším kameňom do mozaiky dokumentácie o práci a spomienkach skôr narodených členov HS na Slovensku. Chcel by som aj touto cestou poďakovať Milanovi za úspešné dielo, ktorým zviditeľnil prácu seniorov na Slovensku. Týmto urobil iste aj dobré meno oblasti Západné Tatry-sever.

Stano Jandura

Stretnutie na Lúčnej 12.2.2011

Vlado Žuffa

Oravaman triatlon

Za pomoci našich členov z HS Roháče a z HZS Západné Tatry sa v sobotu 23. júla konali náročné triatlonové preteky Oravaman (2km plávania, 43 km cyklistiky, 13 km beh). Trať bola náročná a výnimočná vďaka krásnej prírode Roháčov. Mnoho pretekárov a divákov sa zhodlo na tom, že šlo za najkrajšie a najťažšie triatlonové preteky na Slovensku. V Zuberci sa stratili najlepší slovenskí triatlonisti, reprezentanti v biatlone, výborní bežci, horolezci a horskí záchrannári. Osobnosťou podujatia bol svetový rekordér v počte dokončených Železných mužov (3,8km plávanie, 180km bicykel, 42,195

km beh) - Petr Vabroušek zo Zlína. Naši členovia zabezpečovali občerstvenie a zdravotnú pomoc na bežeckej časti na úseku: Tatliakova chata, Rákoň, Lúčna, Látaná dolina, Zverovka-Spálená. Z radov HS Roháče sa pretekov aktívne zúčastnilo 5 členov. Z pozície riaditeľa pretekov sa chceme poďakovať všetkým členom, čakaťom a seniorom, ktorí nám ochotne a radi pomohli, pričom stáli na nohách takmer celý deň. Verím, že budúci rok sa na štart pretekov postaví viac našich členov, či už individuálne, alebo ako štafeta.

Peťo Paľo